

Publicerad 2012-05-24 11:09 av Filosofen2

Tack för den tid du gav mig.

Aldrig mer ett ord från dig,
aldrig mer en dikt,
aldrig mer en fråga
hur jag mår.

Du fattas mig.
Tomt inom mig innan
du sänder mig
en signal.

Sista dikten får
bli sista ordet,
ridån nu fallit
och in i sista vilan du går.

"Må varje stjärna slockna
innan hoppets låga dör."

Kalle, din livsglädje stannade
kvar enda in i slutet.
Nettan du älskade så, din
dotter dina ögon bara såg.

Tack för denna tid vi fick,
tack för alla kramar du sände,
alla hur mår du?
Alla ord vi delade.
Tack Kalle, för applåderna,
kommentarena och det
underbara sätt du har.

Genom ljusstrimman längs
himlen du sa:
"Nu min frid är kommen".
Sen du försvann.
Jag log och sa:
"Kära, kära Kalle, nu du
kan leva fri från smärta."

Hoppet, tron, kärleken
är de ord som kommer finnas
kvar.

Tack för den tid du gav mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen2 med Poeter.se id #35739 innehar upphovsrätten